

I denne tid, da alt ordnet organisasjons- og foreningsarbeide ligger nede, er det av desto større betydning at kontakten innenfor de forskjellige yrkesgrupper holdes vedlike på annen måte. Selv om alle nordmenn idag arbeider mot et felles mål, hindrer ikke dette at de forskjellige lag av folket kan ha sine spesielle problemer - problemer som nødvendigvis ikke kan finne sin løsning i den mer dagsbetonte nyhetspresse. Det er dette som har gjort at enkelte yrker har funnet å burde utgi sine særskilte meddelelsesblad. Det har fra flere hold vært ytret ønske om at også statens tjenestemenn burde få sitt eget organ og for å imøtekomme dette ønske er det at vi idag sender ut første nummer av "Statstjenestemannen". Statstjenestemennene har på mange måter spillet en sentral rolle i kampen for det frie Norge, vi behøver bare å minne om Høyesteretts, prestenes og lærernes innsats, og en må regne med at der ikke vil bli stillet mindre krav til oss i den tiden som kommer. Det bindeledd som vårt blad er ment å skulle være, må derfor forutsettes å fylle et behov.

Som følge av de forhold den illegale presse arbeider under lar det seg dessverre bare gjøre å nå en begrenset krets av de interesserte. Vi gjør i første rekke regning med å nå fram til statstjenestemennene i Oslo og nærmeste omegn, men da der er en stadig kontakt mellom disse og tjenestemennene utover landet, går vi ut fra at våre ord vil nå lenger enn det begrensede opplag skulle tilsi. Vi tør anmode våre lesere om å gjøre innholdet kjent overfor kolleger og andre interesserte.

Først og fremst gjelder dette de paroler som blir gitt for hvordan en skal forholde seg i bestemte saker eller spørsmål. Det er av den aller største betydning at disse blir fulgt av alle nordmenn og ikke minst må en ha lov til å vente dette av statens tjenestemenn. Når talen er om paroler blir man undertiden møtt med den innvending, at der ingen garanti er for at de er utgått fra ansvarlig hold. Vi finner i denne forbindelse ikke noksom å kunne understreke at hjemmefrontens ledelse er godkjent av H.M. Kongen og regjeringen i London og at det er hjemmefrontens ledelse som utarbeider disse paroler.

Av vesentlig betydning for statstjenestemennene er parolen om boykott av offentlige stillinger. Selv om denne parole har vært virksom allerede i lengre tid og må forutsettes å være alminnelig kjent, har det imidlertid vist seg å herske noen tvil om forståelsen i enkelte, særlige tilfelle. Det er derfor under utarbeidelse nærmere direktiver. Vi vil komme tilbake hertil i et senere nummer.

Da det er av grunnleggende betydning for vårt videre arbeide, finner vi innledningsvis å burde gjenta det opprop fra den norske hjemmefronts ledelse som ble sendt ut over London Radio den 18. mai i år.

PROKLAMASJON FRA DEN NORSKE HJEMMEFRONTS LEDELSE.

Den norske hjemmefronts ledelse som i samråd med Konge og Regjering representerer det frie og kjempende Norge, har utstedt følgende proklamasjon:

Etterhvert som krigens slutt rykker nærmere, melder behovet seg for en nøyere formulering av de mål vi kjemper for. Her er ikke tiden og stedet til å behandle det store internasjonale oppgjør, spørsmålet om behandlinger av angriperstatene og krigsforbryterne, om grenser, om erstatninger o.s.v. Det vi ønsker å klarlegge, er de særlige norske forhold som vi alene har ansvar for og herredømme over.

Heller ikke på det område er det ennå mulig å gå i detalj. Etter vår grunnlov er det folket selv som skal stikke ut den politiske kurs,

er fritt ordskifte, gjennom alminnelige valg så snart etter våpenstillstanden som det er teknisk mulig. Men visse hovedpunkter kan stilles opp, som et uttrykk for de ønsker, mål og krav som alle gode nordmenn er nådd frem til gjennom kampårene:

1. Et fritt, uavhengig Norge.
2. Øyeblikkelig og full gjenopprettelse av demokratiet, ytringsfriheten, rettsikkerheten, frie valg.
3. Opphevelse av alle politiske lover, forordninger og andre bestemmelser som er utferdiget etter tysk ordre eller i tysk interesse. Administrative avgjørelser, dommer, utnevelser o.l. som skyldes tyske eller NS-myndigheter prøves på helt fritt grunnlag av lovlige norske organer.
4. Øyeblikkelig løslatelse av alle politiske fanger og gjeninnsettelse av offentlige tjenestemenn som er fjernet fra sine stillinger av okkupasjonsmakten eller på foranledning av den eller av NS. Oppreisning og erstatning i den utstrekning det er mulig for dem som er blitt særskilt skadelidende som følge av inngrep fra okkupasjonsmaktens eller fra NS' side.
5. NS-medlemmer og andre som har skadet norske interesser eller skaffet seg uberettiget vinning under samarbeid med okkupasjonsmakten, straffes etter rettergang i betryggende former. Ubertettiget krigsgevinst inndras til fordel for statskassen.
6. En målbevisst, vidsynt politikk med sikte på:
 - A) Å trygge vår frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter,
 - B) Å gjenreise landets økonomi og produksjonskraft, snarest mulig sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene til rette for å utnytte fullt ut våre naturrikdommer og skaffe arbeid til alle.
 - C) Å fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper,
 - D) Å medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeide for å bygge opp en internasjonal rettsorden, fremme varebyttet landene imellom og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fred.

Men skal vi nå disse mål, må også hver mann på hjemmefronten gjøre sin plikt. Det skylder vi oss selv. Det skylder vi våre landsmenn ute. Det skylder vi våre allierte. Og det skylder vi landets fremtid; enhver innsats vil bli husket, ingen svikt vil bli glemt.

Kampen er én, her hjemme som ved frontene. Hver enkelt er en soldat, sivil eller i uniform. Vi er i krig. Det må vi aldri glemme. Tusener i de vepnede styrker gir hver dag sine liv for frihet og rettferd. Det er en maning til oss, om å ta vår risiko, yte vårt offer.

Kampen er nå gått inn i sin avgjørende fase.
Samhold og disiplin er mer nødvendig enn noensinne.
Følg de paroler og signaler som blir sendt ut.

I samsvar med dette har regjeringen sendt ut følgende erklæring:

"Regjeringen gir sin hele og fulle tilslutning til oppropet som er i beste samsvar med de mange uttalelser, henstillinger og opprop som regjeringen i disse 4 år har latt gå ut til det norske folk over London radio. Det stemmer også godt med de lover og forordninger som regjeringen har lagt til rette for å kunne bruke når oppgjørets dag kommer. I tilslutning til oppropet vil en rette en inntrengende henstilling til det norske folk fortsatt å slutte opp om hjemmefrontens ledelse og de linjer som er trukket opp for kampen i Norge. Seierens og oppgjørets dag nærmer seg. Når tiden er inne vil regjeringen gi de ordrer og trekke opp de linjer som er nødvendige for situasjonen og som skal følges til Norge er et fritt og selvstendig land."

Kirkedepartementet. Funksjonærene i Kirkedepartementet ble pinseaftnen forelagt til underskrift en erklæring inneholdende følgende 2 spørsmål:

- 1) Tar De bestemt og uten noe som helst forbehold avstand fra en avtale mellom emigrantstyret i London og Sovjetsamveldet som åpner adgang til å besette vårt land med den røde hær?
- 2) Vil De slutte opp om de felles nasjonale bestrebelser for å sikre fedrelandet og i Dares stilling yte etter evne i kampen mot bolsjevismen og i arbeidet for Norges nyreising?

Det sier seg selv at alle offentlige funksjonærer må nekte å besvare spørsmål av denne art, idet dette ligger helt utenfor deres tjenesteplikter. Dessverre viste det seg at noen av Kirkedepartementets folk sviktet (3 byråsjefer og 3 sekretærer). Vi må ta under overveielse før fremtiden å offentliggjøre navnene på dem som på denne måte svikter den felles sak.